

שחטן שלא לשמן ונזרק דמן שלא לשמן –

He slaughtered them, not for their designation and sprinkled their blood not for their designation

OVERVIEW

The גמרא cites a ברייתא which states that the שתי הלחם do not become קדוש if the נזרק שלא לשמן and the דם was נשחט שלא לשמן were כבשי עצרת. The inference would be that if the דם would be נזרק לשמן then even if the שחיטה was the שלא לשמן the לחם would become קדוש (according to רבי). תוספות rejects this notion.

נראה נזרק דמן שלא לשמן לאו דוקא דהוא הדין אם נזרק לשמן¹:

It appears to תוספות that the phrase of **נזרק דמן שלא לשמן** is imprecise; it is not necessary that it was נזרק דמן שלא לשמן for the שתי הלחם not to become קדוש if it was נזרק לשמן; **for the same ruling would be, even if it was נזרק לשמן**; as long as it was נזרק לשמן the לחם cannot become קדוש regardless whether the דם was נזרק לשמן or שלא לשמן.

SUMMARY

If the שחיטה of the כבשי עצרת was שלא לשמן, the לחמי תודה do not become קדוש even if the זריקה was לשמן.

THINKING IT OVER

Why is it that if the שחיטה was לשמן the לחמי תודה are קדוש [ואינו קדוש] even if the דם was נזרק לשמן; however if the דם was נזרק לשמן the לחם do not become קדוש if the שחיטה was שלא לשמן. Why is the מתיר of שחיטה different than the מתיר of דם?

¹ The שחטן שלא לשמן ונזרק דמן לא קדש הלחם where it clearly states יבמות קד, ב, ברייתא references a חלקת יואב.